

PRÍBUČNÍK O
VUBODLACIMA

Naslov originala
Dr. Robert Curran
THE WEREWOLF HANDBOOK

Copyright © 2010 Marshal Editions
Consived, designed, and produced by
Marshall Editions
The Old Brewery
6 Blundell Street
London N7 9BH
www.marshalleditions.com

Text copyright © 2010, za srpsko izdanje, LAGUNA

Robert Kuren
PRIRUČNIK O VUKODLACIMA

Za izdavača
Dejan Papić

Lektura i korektura
Silvana Novaković

Slog i prelom
Jelena Radojičić

Štampa i povež
Kina

Izdavač
Laguna, Beograd
Resavska 33
Tel. 011/3347-547
www.laguna.rs
e-mail: info@laguna.rs

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

КУРЕН, Роберт
Priručnik o vukodlacima / Robert Kuren ;
[prevod Vesna Stojković]. - Beograd : Laguna,
2010 (Kina). - 80 str. ; ilustr. ; 19 cm

Prevod dela: The Werewolf Handbook / Robert
Curran. - Tekst štampan dvostubačno. - Tiraž
3.000. - Rečnik pojmova: str. 78. - Registar.

ISBN 978-86-521-0599-1

398.4(02.062)

COBISS.SR-ID 178602252

PRIRUČNIK O
VUKODLACIMA
Dr Robert Kuren

Laguna

SADRŽAJ

6-9 ŠTA JE VUKODLAK?

- 10-11 Gde žive?
- 12-13 10 ključnih načina da prepoznate vukodlaka
- 14-15 Kako izbeći vukodlaka
- 16-17 Tri zlatna pravila

18-19 VRSTE VUKODLAKA

- 20-21 Drevni vukodlaci
- 22-23 Veštice i vukodlaci
- 24-25 Gospodar šume

- 26-27 Len Felad
- 28-29 Ajgi Ajnham
- 30-31 Lup-garu
- 32-33 Benandanti vukodlaci
- 34-35 Ostali premetljivci

36-37 PRIČE O VUKODLACIMA

- 38-41 Likaon
- 42-45 Romul i Rem
- 46-47 Sveti Kristofer
- 48-49 Gotskalk, biskup iz Holara
- 50-51 Peter Štub
- 52-55 Džajls Garnije
- 56-59 Porodica Gandijon
- 60-63 Pjer de Lankr i Anri Boge
- 64-67 Žan Grenije
- 68-69 Suzana Prevost
- 70-71 Gradonačelnik Anspaha
- 72-73 Osori
- 74-75 Suzana Martin
- 76-77 Testovi za vukodlake
- 78 Rečnik pojmova
- 79-80 Indeks

ŠTA JE VUKODLAK?

Vukodlak je stvorenje iz legendi i narodnog predanja (bar nam tako govore) koje može menjati obličje pretvarajući se iz čoveka u vuka.

Takođe je izuzetno svirep i često na ljude gleda kao na svoj plen, lovi ih i proždire.

Naziv im potiče od starosaksonske ili vikinške reči *wehr*, što znači čovek, tako da doslovno prevedeno *werwolf* znači „čovek vuk“. U najdrevnija vremena njome se opisivao neko snažan i moćan – to su neke od osobina vuka koje su se cenile – a koristili su je čak i neki istaknuti plemići i sveštenici.

Kasnije se značenje promenilo kako bi obeležilo nekog ko je svirep u borbi, poput Kukulejna – Psa ili Vuka iz Alstera iz irske mitologije – a zatim svirepog čoveka zveri. Ime

mu se obično povezivalo s crnom magijom, a oni koji su menjali oblik skoro uvek su bili čarobnjaci ili omađijani ljudi. Veštice su česti pratioci vukodlaka: uživaju u zloj čini koja čoveka pretvara u zver.

DESIO: Zavijanje na pun mesec je siguran znak da tu vrebava vukodlak. Naravno, osim ako nije reč o običnom starom vuku.

DALJE DESIO: Mnogo je lakše prepoznati vukodlake koji čak i nakon promene zadržavaju nekakav ljudski oblik. Mada maljav i psoliki, ipak se primećuje da su jednim delom ljudska bića.

To objašnjava zašto mnoge savremene priče o vukodlacima govore o onima koji se preobražavaju protiv svoje volje, zbog ugriza ili kletve, i koji su zaraženi ili začarani i tako primorani da povređuju druge.

U filmovima su, na primer, vukodlaci obično žrtve nekog užasnog prokletstva i u vreme punog meseca se preobražavaju u vuka, često protiv svoje volje. U tom obličju primorani su da love i ubijaju dok ih ne usmrte srebrnim metkom. Veći deo toga nije istina, ali doprinosi dramatičnosti.

U starijim pričama, u narodnom predanju i mitologiji,

postoji više načina da se postane vukodlak, u zavisnosti od toga da li ste zli čarobnjak ili nedužna žrtva vukodlaka.

Jedan način je spravljanje gadne masti i premazivanje njom ili upotreba nekakvog čarobnog predmeta, poput đavoljeg pojasa koji uzrokuje preobražaj. Drugi način je da vas ugrize neko ko već jeste vukodlak, čime se prokletstvo prenosi na nedužnu žrtvu koja zatim biva osuđena da postane čovek zver nalik vuku.

U nekim drugim pričama čovek postaje vukodlak jednostavno tako što obuče kožu vuka ili popije vode iz otiska vučje šape. U

svim ovim pričama čovek ne može upravljati time kad će se preobraziti u zver; to zavisi od mračnih sila koje ga sad vode.

Konačno, vukodlak možete postati rođenjem. Bebe rodene s posteljicom – tankom membranom preko lica – ili s mnogo kose izložene su opasnosti da postanu vukodlaci.

Deca sveštenika, koji zbog svoje vere ne bi trebalo da imaju decu, sigurno će postati vukodlaci, jer su rođena u grehu.

GORE: Dok su nekadašnji vukodlaci lutali poljima i šumama, današnji su još užasniji jer žive u gusto naseljenim mestima, gde je mogućnost da nekog povrede veća.

U nekim kulturama, sedmom sinu sedmog sina suđeno je da bude kažnjen prokletstvom vukodlaka. U Argentini je predsednik kum svakom sedmom sinu za slučaj da ga zbog prokletstva vukodlaka roditelji po rođenju ostave.

Priče o vukodlacima – ili ljudima koji se mogu preobraziti u životinje (poznatim kao premetljivci) – mogu se naći u mnogim zemlja-

ma sveta. Mogu se, naravno, naći u Evropi i Skandinaviji, gde ima gustih šuma i mnoštvo vukova, ali slične priče javljaju se i u Africi, Japanu, Rusiji i Americi. Gde god ima ljudi, tu su i vukodlaci!

A „lekova“ protiv prokletstva vukodlaka ima malo. Neki kažu da ga može ukloniti sveštenik, drugi da se može ukloniti napitkom spravljenim od jedića, a neki pak kažu – suzom voljene osobe.

Čini se da je jedini pravi metod oslobađanja ubiti stvorenje i sasvim mu uništiti telo spaljivanjem. Čak

i tada treba voditi računa i čuvati se dima, za slučaj da se prokletstvo prenosi vetrom. Čini se da se senci vukodlaka ne može pobeći!

DOLE: Pri preobražavanju u vukodlaka, čovekove kosti i mišići se istežu a telo prekriva gusta, gruba dlaka. Preobražaj je često bolan i sam prizor je užasan.

GDE ŽIVE?

*Vukodlake i premetljivce
nalazimo širom sveta
i u gotovo svim kulturama.*

Medutim, ako se usred-
sredimo samo na
ljude koji se mogu
preobraziti u vukove, najčešće ih
nalazimo u severnim i zapadnim
evropskim zemljama – recimo
Skandinaviji – gde je nekada ži-
veo veliki broj vukova, a i dalje je
donekle tako.

Priča o vukodlacima iz urba-
nih mesta – manjih i većih grado-
va – bilo je vrlo malo dok ih nisu
počeli pripovedati savremeni film-
ski stvaraoci. Ali na selu, naroči-
to na mestima koja su bila ili su
još uvek obrasla gustim šumama,
narodna predanja o vukodlacima
ili ljudima vukovima mnogo su ras-
prostranjenija. To je zbog toga što
su duboke šume i besputne močva-
re najpogodnije za razmnožavanje
vukova i za širenje priča o njima –
i zato su idealno mesto koje treba

posetiti ako želite da vidite vuko-
dlaka u njegovom ili njenom pri-
rodnom okruženju.

Nešto dalje, priče o ljudima
koji se mogu preobraziti u psoli-
ka stvorenja javljaju se i u drugim
zemljama i kulturama. U Egiptu i
delovima Severne Afrike i na Bli-
skom istoku, na primer, postoje
priče o vračevima koji mogu pre-
uzeti obličje šakala, dok su u Japa-
nu česte priče o ženama koje se
mogu preobraziti u lisice. Mnoga
severnoamerička plemena verova-
la su da se obavljanjem nekih tajnih
obreda i plesova njihovi vračevi
mogu preobraziti u kojote.

U drugim delovima sveta čarob-
njaci se često preobražavaju u
druge životinje, i to uvek u divlje
životinje, čije obličje čarobnjaku
može pomoći da stekne imetak ili
moć.

U Finskoj, na primer, oni mogu
preuzeti obličje medveda, dok se
u nekim delovima Irske sve done-
davno verovalo da se veštice često
preobražavaju u zečeve kako bi
sisale s vimena stoke na ispaši.
U Africi i Južnoj Americi šama-

ni i vračevi mogu preuzeti obličje
lavova ili jaguara. Od toga u kom
se delu sveta nalazite zavisi na šta
ćete naići.

DOLE: Klasični čovek vuk zadržava deo ljudskog obličja,
ali preuzima svu snagu i moć vuka.

